

- Sökanden deltog inte i den påstådda överträdelsen mellan den 10 april 2008 och den 27 oktober 2008.
 - Sökanden deltog inte i någon överträdelse den 28 oktober 2008.
 - Det finns ingen tillräcklig bevisning som styrker att sökanden var medveten om kartellens övergripande plan eller om dess innebörd och väsentliga kännetecken.
 - Rättsliga följder av att kommissionen inte styrkt den påstådda överträdelsen.
4. Fjärde grunden: Det hävdas att kommissionen underlät att fastställa, till en tillräcklig rättslig och bevismässig nivå, att kommissionen hade behörighet att tillämpa artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet.
5. Femte grunden: Det görs gällande att kommissionen i faktiskt och rättsligt hänseende har gjort uppenbara fel vid beräkningen av böterna och att den har åsidosatt sin motiveringskyldighet.
- Kommissionen har i faktiskt och rättsligt hänseende gjort uppenbara fel vid beräkningen av grundbeloppet, och den åsidosatte sin motiveringskyldighet.
 - Kommissionen utgick inte från de bästa uppgifter om värdet av sökandens försäljningar som fanns tillgängliga.
 - Kommissionen har åsidosatt principen om likabehandling vid beräkningen av grundbeloppet.
 - Kommissionen gjorde en felaktig bedömning med avseende på hur allvarlig överträdelsen var och huruvida det fanns förmildrande omständigheter.

Talan väckt den 4 januari 2016 – Hitachi-LG Data Storage och Hitachi-LG Data Storage Korea mot kommissionen

(Mål T-1/16)

(2016/C 098/65)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Hitachi-LG Data Storage, Inc. (Tokyo, Japan) och Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. (Seoul, Republiken Korea) (ombud: juristerna L. Gyselen och N. Ersbøll)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- sätta ned det bötesbelopp som sökandena ålagts enligt artikel 2 d i kommissionens beslut av den 21 oktober 2015 i ärende AT.39639 – optiska diskettenheter, angående ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet, med hänsyn till omständigheterna i ärendet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Det hävdas att kommissionen åsidosatte principen om god förvaltning och sin motiveringsskyldighet genom att inte besvara sökandenas begäran enligt punkt 37 i kommissionens riktlinjer från år 2006 för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾ (nedan kallade riktlinjerna om böter).
 - Sökandena gav i det administrativa förfarandet vid kommissionen in en begäran om nedsättning av böterna mot bakgrund av "särskilda omständigheter" i den mening som avses i punkt 37 i riktlinjerna om böter. Kommissionens tjänstemän besvarade inte begäran och kommissionen tog inte upp denna i sitt beslut. Sökandena kan bara förmoda att kommissionens tjänstemän antingen inte har prövat deras begäran över huvud taget eller att de inte har kommunicerat sin bedömning med den rådgivande kommittén och kommissionsledamöternas kollegium för förnyad prövning. Det kan följaktligen inte uteslutas att de böter som sökandena slutligen ålades skulle ha varit lägre om kommissionens tjänstemän hade gjort detta. Kommissionen har således åsidosatt principen om god förvaltning och sin motiveringsskyldighet.
2. Andra grunden: Det påstås att kommissionen felaktigt underlät att utgå från den metod som fastställs i riktlinjerna om böter för att sätta ned det bötesbelopp som sökandena ålagts mot bakgrund av de särskilda till omständigheterna i ärendet och den roll som sökandena haft. De "särskilda omständigheterna" i den mening som avses i punkt 37 i riktlinjerna om böter är följande:
 - Sökandena, vars huvudsakliga inkomster kommer från en produkt (optiska diskettenheter), diversifierade verksamheten år 2014, vilket var det år som kommissionen använde som referens för beräkningen av det tak på 10 procent som fastställs i artikel 23.2 i förordning nr 1/2003.
 - Sökandena är de enda bland de bolag som ålagts böter som är verksamma på marknaden för optiska diskettenheter och storleken på de böter som de ålagts kommer på ett varaktigt sätt att ha en negativ inverkan på deras förmåga att betjäna kunderna på denna marknad.
 - Sökandena befinner sig i en svår ekonomisk situation, samtidigt som de gör stora ansträngningar för att övervinna sina ekonomiska svårigheter.

⁽¹⁾ – Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Överklagande ingett den 7 januari 2016 – Awg Allgemeine Warenvertriebs mot harmoniseringskontoret – Takko (Southern Territory 23°48'25"S)

(Mål T-6/16)

(2016/C 098/66)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: Awg Allgemeine Warenvertriebs GmbH (Köngen, Tyskland) (ombud: advokaten T. Sambuc)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Takko Holding GmbH (Telgte, Tyskland)